

ΕΡΡΙΚΟΥ ΑΝΤ. ΣΚΑΣΣΗ

Μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

᾽Ομοτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ*

μετὰ τῶν παρακειμένων αὐτῇ νήσων (ἀπὸ τοῦ δνόματος τοῦ Ἀψύρτου) Plin. 3,151 (i. Apsoros). **Absyrtium** *Plin. 3,140 (v. Absortium [i. l.]).

Absyrtium, i. Absyrtis τέλ.

Absyrtos, i. Absyrtus 2.

Absyrtus, i, ἄ. Ἀψύρτος. 1. υἱὸς τοῦ Αἰήτου, ἀδελφὸς τῆς Μηδείας (ὃν χάριν τῆς φυγῆς τῆς ἐφόρνευσε καὶ διέσπειρε τμηματικῶς τὰ μέλη του) Cic. nat. d. 3,48. Ovid. trist. 3,9,6. Val. Fl. 5,47 κ ἄ. 2. **Absyrtos**, i, ἄ. ποτ. τῆς Ἰλλυρίας ἐκβάλλων εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος. sprumans Luc. 3,190.

Abudius, Ἀβούδιος Ruso, ὄν. οἰκογενείας Tac. ann. 6,30,2.

Abūlitēs, ae, ἄ. Ἀβουλίτης (-λήτης), ὄνομα Πέρσου σατραπῆ (πραιφέκτου) τῆς regio Susiana Curt. 5, 2,8. 10. 17.

abundans, ntis *PAdi.* μ. ΣΥ. 1. κυρ. (ἐπὶ ὀρευστῶν), πλημμυρῶν, ἐκχειλίζων, ὀρέων. abundans antiqua

amnis Acc. trag. 297. fluvius Lucr. 1,282 (fluvius Pl). *Τροπ.* : influit... -issimus amnis illarum disciplinarum et artium Cic. rep. 2,34. *Μετρ.* : ἀφθονῶν, ἄφθονος, πλεονάζων, πλουσίως ἢ ἀφθόνως παρεσκευασμένος. hastae Enn. ann. 454. pecunia Cic. Quinct. 40. multitudo L (numerus armatorum Am). opes Liv. 9 39, 11. voluptates Liv. 1 praef. 12. materia -ior (πνευματικὰ τοῦ παιδὸς προτερήματα, χαρίσματα ὑπὲρ τὸ δέον, ὑπὲρ τὸ προσήκον) Quinct. 2, 4,7 (πρβλ. καὶ αὐτ. 12,2,28). copia Vi Ve κ. ἄ. vino auro oribus VM. commeatu, milite Am. natura Lucr. 4,1199. epulum, cena Suet. Cal. 17,4. Ner. 42,2. 2. πλούσιος, εὖπορος (ἐπὶ προσ. καὶ ἀφρημ. ἢ συγκερ. πραγμάτων) = dives, locuples, ἀντ. egens, inops, parcus. Ἀπολ. : homo Cic. Phil. 2,66. parad. 43. Μετὰ γεν. (i. abundo) ἢ ἀφαιρ. : via omnium rerum (= copiosa, προμήθειαν ἔχουσα παντὸς ἀναγ-

* Ἡ ἀρχὴ τοῦ στοιχείου Α κατεχωρίσθη ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐπετηρίδι τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τοῦ ἔτους 1955, σελ. 261-280 καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἔτους 1957, σελ. 143-176.

καίου) Nep. Eum. 8,5 (regio *L*). homo -ans felicitatis *Ci*. dives pecoris... lactis abundans Verg. ecl. 2,20. bellicis laudibus Cic. off. 1,78. regnum armis et divitiis *VM*, taeda suco *Pl*, sentiariarum varietate *Ci*, abundantes praeda Curt. 8, 2,10. 3. ὑπερήφανος, μεστὸς ὑπερηφανίας, abundans... redit Lucil. 121 *M*. 4. *i. t.* ἑητορ.: πλεονάζων -ans oratio (= pleonasmus, πλεονασμός, περισσοπέπεια, περιττολογία) Quint. 9,3,46 (πρβλ. 8, 3, 56. 12, 10, 18). *Οὔσ.*: (μετὰ προθ.) α) ex abundanti ἐκ περισσοῦ (ἐκ πολλοῦ τοῦ πλεονάσματος, ἐκ τοῦ περισσεύοντος). velut ex pleno et -nti perditis (sc. tempus) Sen. dial. 10,3,4. Denef. 1, 11,5. β) (ἐν τῇ ἑητορ.) ex -nti ἐκ περιουσίας Quint. 8,3,38. 4,5,15. 5,6,2.

abundanter, ἐπίρρ. (abundans) μΣΥ. Κυρ. καὶ μτφρ. α) γεν. (πλεοναζόντως, περισσῶς *Γλωσσ.*), ἀφθόως, δαφυλῶς = redundanter ἀντ. anguste. fert -er lignosum fructum Plin. 24,69. Col. 8,8,11. Suet. Aug. 74,5. Apul. m. 9,11. -er defuso sanguine Sil. 5,453. β) ἐν τῷ λόγῳ = copiose, ἀντ. presse, anguste. satis -er arbitror demonstratum Rhet. Her. 3,1. loqui, dicere *Ci Q*, -ius occurrere (κατὰ τὸ μᾶλλον πλούσιον μέτρον, ἀντ. angustius) Cic. top. 41. γ) μεγάλως, σφόδρα, tanto tardius decedit quanto abundantius (μειζόνως, μᾶλλον, περισσότερον) crevit (*Nilus*) Plin. 18,168 (πρβλ. 5,57).

abundantia, ae θ. (abundans). 1. κυρ. ὑπερέκχυσις, ὑπερεκχείλισις

(ξεχείλισμα), ἐκροή. *Nili* (ἡ πλημμυρὶς τοῦ *N*.) Plin. paneg. 30. sanguinis ex vulneribus (ἀφθονος ἐκροή αἵμ.) Plin. 27,32 (πρβλ. κ. 27,19). mensum (*a. l.* mensium) ἡ mulierum ἡ feminarum (ἐμμηνόρροια, τὰ ἐμμήνια ἄλλως ἐμμηνα τῶν γυναικῶν) Plin. 23,138. 24,72. 93 κ.ά. 2. πλησμονή, ἀφθονία, πλοῦτος (ἀντ. inopia, egestas, συν. ubertas, copia). *Ἀπολ.*: Cic. Cat. 2,10 κ.ά. Tac. h. 2,94 κ.ά. Μετὰ γεν.: rerum *Ci S Ta*, cibi, ciborum *Vi Pl*, cibi vinique *Ce*, sanguinis (ἀντ. exiguitas) *Vi*, -a palustris (τόποι τελευματώδεις ἐν μεγάλῃ ἀφθονίᾳ) Vitruv. 5,9,6. lactis, pecuniae *Pl*. commeatumum (τῶν ἐπιτηδείων) Tac. Agr. 33. *Μτφρ.*: εὐετηρία, ἀφθονία καρπῶν Plin. epist. 4,6,1. 6,4,2. Col. 3,2,31. — Ἀφθονία ἄλλων πραγμάτων: otii (ὑπερβάλλουσα σχολή) Cic. ep. 7,1,6. ingenii (δαψίλευα πλησμονή, εὐστοργία πνεύματος) Cic. ac. 1,18 (Val. Max. 8,7 ext. 3). doctrinarum Vitruv. 9 pr. 2. voluptatum *Ci*, loquendi (χείμαρρος λόγων) Macrobius. s. 7,6,21. veterum tabernarum (αἱ εἰς τρόφιμα ἀφθονοὶ προμήθειαι τῶν παλαιῶν καπηλείων) Suet. Claud. 40,1. abundantia laborare (ὑποφέρω ἐξ ὑπερφορτώσεως τοῦ στομάχου) Sen. Contr. 9,2,26. Ἐπὶ τοῦ εἶδους τοῦ λόγου vitiosa -a (τὸ εἶδος τῆς Ἀσιανῆς ἑητορείας) Cic. opt. gen. 8. iuvenilis -a (νεανικὴ περισσολογία [μακρολογία, πολυλογία, τὰ πολλὰ λόγια τῶν νέων]) Quint. 12,1,20.

abundatio, ὄνις, θ. (abundo), ὑπερέκχυσις, ὑπερεκχείλισις. fossae

Plin. 3,121. verni fluminis Flor. 2,13,26.

abundē, ἐπίρρ. (ἐκ τοῦ abundo ὁ πι σ θ ο ρ η τ ι κ ῶ ς), περισσῶς, ἀφθόνως, ἄδην, ἄλις, ἱκανῶς. α) μετ' ἐπιθ. (ὡς ἐπιτατικόν) = ὀλως (ὀλως διόλου). -e facundus (magnus, pollens) S, constans Curt. 6,7,13. par L, similis, disertus Q, misera res Pl², felix VM Cu G. β) μετ' ἐπιρρ. : -e satis Hor. s. 1,2,59. (Quint. 12, 11,19). γ) μετὰ δημάτων : -e satisfacere Ci, promittere Lu, habere S, favere O, vituperare Ve, mirari Ve. — Μετὰ τοῦ esse (κατηγορηματικῶς ἄλις εἶναι). alia omnia abunde erant (εἶχεν ἐν ἀφθονίᾳ ὅλας τὰς ἄλλας ιδιότητας) Sall. Iug. 63,2 (αὐτ. or. Macri 26). quibus (sc. hominibus) mala -e omnia erant (οἱ κακῶν παντοίων ἦσαν ὑπερμεπλησμένοι) Sall. Cat. 21,1. ad beatam vitam praecepta -e sunt (ὑπεραρκούσι τὰ παραγγέλματα) Sen. epist. 95,6. δ) μετὰ γεν. = satis ἄλις. terrorum et fraudis -e est (ἄλις τρόμων καὶ δόλων) Verg. A 7,552. -e salis (ἄλις πνεύματος, χάριτος) Quint. 10,1,94. ingenii et verborum Gell. 7,8,4, potentiae gloriaeque Suet. Iul. 86,3. Σύντ. : abunde est + ἀπρμφ. ἐνεστ. (ἀλλὰ καὶ πρκμ. Sen. epist. 40,6. Col. 4,19,1. 5,1,2) Hor. s. 1,2,59 κ.ἄ. satis -eque est si (μεθ' ὀριστ.) Sen. contr. 10,5,15. Plin. epist. 4,30,11 κ.ἄ.

abundo 1 (denom. ab+unda § 70) ἐκκυματίζω, ὑπερεκχέομαι, πλημμυρῶ. 1. κυρ. aqua Vi L, Tiberis L, Nilus Ti, amnis V Se, flumina

Lu, torrens Si, fons Pl Am, Sperchius Stat. Ach. 1,102. 2. ἐκχέομαι (ἐκχειλίζω), διαχέομαι (χύνομαι) Lucr. 6,669. rursus abundabat fluidus liquor (πύον ὕδαρες [ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ignea sitis] Verg. g. 3,484. Τροπ. : mihi -at pectus laetitiā meum (ἡ καρδιά μου εἶναι πλήρης χαρᾶς, ὑπερεκχειλίζει, σκιρτᾷ ἐκ χαρᾶς) Plaut. Stich. 279. veste in sinūs flaccidos abundante (τῆς ἐσθῆτος κολπουμενῆς εἰς πτυχὰς χαλαράς) Apul. m. 7,8. multo igne abundavit (ἐξέβαλε πολλὰ κύματα πυρὸς) Sen. nat. 2,30,1 (πρβλ. Verg. g. 4,472 καὶ ignis Aetnaeus Lucr. ἔ.ἄ.) κ.ἄ.ἄ. 3. μτφρ. α) ἀπολ. : παράγομαι, φύομαι. quae de terris abundant (ἡ πλουσία ἐκ τοῦ ἐδάφους παραγωγή) Lucr. 5,920. β) aliquā re : ἔχω ἀφθονίαν, πλησμονήν, πλοῦτον, βροίθω, πλήθω, ὑπάρχω ἐν ἀφθονίᾳ (ἀντ. egeo, indigeo, deficior alquā re). villa... abundat copiā omnium rerum C (ἡ bonorum omnium Se), porco haedo agno gallinā caseo lacte melle Cic. Cato 56. locus fontibus Ci Co, ager Picenus -ans copiā... omnis generis frugum Liv. 22,9,3. Italia ravis et fluminibus Sen. nat. 3,6,2 (aquis dulcibus Se). Arabia... ture atque odoribus -at Mel. 1,61. copiā omnium rerum Caes. civ. 1,49,1. 3,47,3. equitatu Caes. g. 7,64,2. commeatu Curt. 5,2,1. multitudine (ὑπερτερόν κατ' ἀριθμόν) Cu, pomis Pl. — Ἐπὶ ἀφρημ. πραγμάτων : μτφρ. : honoribus Ci, consilio Ci (ἀντ. egeo) Ci, mulier -at audaciā (doctrinā et inge-

nio, copiā orationis) *Ci*, pluribus virtutibus Plin. ep. 1,17,4. omni cultu humanitatis Amm. 28,4,10 κ.ἄ.ἄ. γ) μετὰ γεν.: quarum et abundemus rerum et quarum indigemus Lucil. 272 ἐπ. Isid. or. 19,17,7 (ιδ. abundans 2). δ) ἀπολ.: πλουτῶ (βοίθω, πλήθω χρημάτων) Caietam, si quando abundare coepero ornabo Cic. Att. 1,4,3 et absentes (sc. amici) adsunt (δξύμωρον) et egentes abundant (καὶ οὕτως οἱ egentes βιοτεύουσιν ἐν ἀφθόνοις χρηματικοῖς μέσοις, ἔχουσι πλήρως τὰ ἐπιτήδεια) Cic. Lae. 23 (κατὰ τὸ Πυθαγόρειον 'κοινὰ τὰ τῶν φίλων'), ἐπ. Att. 15, 15,3. Suet. Claud. 28,2.

abundus 3 (abunde), ὑπέργνομος, ὑπερχειλής, ὑπέρπλεως = abundans 1. lavācra (λουτρῶνες) Gell. 1,2,2.

Aburius, iī, ἄ. 1. M. Aburius, δήμαρχος (187 π.Χ.) Liv. 39,4,3, εἴτα praetor inter peregrinos (ἐπὶ τῶν ξένων στρατηγὸς ἢ ξενодиῆς τῷ 176 π.Χ.) Liv. 41,14,5 καὶ 15,5. 2. C. Aburius, πρεσβευτὴς πρὸς Μασσάσσην καὶ τοὺς Καρχηδονίους (171 π.Χ.) Liv. 42,35,7.

abūsio, ōnis, θ. (abutor), *t.t.* ὄητορ. «κατάχρησις» (πρβλ. Cic. or. 94), ἡ χρῆσις λέξεώς τινος ἐν εὐρυτέρῳ (ἐν μεταφορικῇ, ἐν μὴ κυρίᾳ σημασίᾳ), ἀκυρολεξία Cic. ἔ.ἄ. Quint. 8,2,5. 8,6,34.35. Rhet. Her. 4,45. per abusioem (= abusive καταχρηστικῶς) Quint. 3,3,9. 10,1,12. 'I. abusive 1 καὶ abutor 4.

abūsivē, ἐπίορ. (abusivus). 1. καταχρηστικῶς, κατὰ τρόπον οὐχὶ σύμφωνον πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε καθιε-

ρωμένα (ἀντ. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ proprie) Quint. 8,6,35. 9,2,35. 2. κατὰ τρόπον ἕως τῶρα ἀήθη. abusive incusso ariete (τ.ἔ. vehementius solito σφοδρότερον τοῦ συνήθους) Amm. 24,4,19.

ab-ūsque (πρβλ. adusque), πρόθ. μετ' ἀφαιρ. 1. (τοπ.) = usque ab (συνεχῶς) ἀπὸ τινος. abusque Pachyno (ἀπὸ τοῦ ἀκρωτ. Π.) Verg. A 7, 289. Oceano abusque (= usque ab Oc. πρβλ. usque a Capitolio ἢ usque a mari supero *Ci*) *Ta*, abusque Oeensium finibus Apul. ap. 57. abusque... Aethiopiae plagā Amm. 19,4,4 (i. adusque 3) καὶ 22,7,10. 2. (χρον.) ἀπὸ τινος. fractis... abusque axibus Oenomai (ἀπὸ τῶν χρόνων καθ' οὓς συνετρίβη ὑπὸ τοῦς τροχούς τοῦ ἀρματός του) Stat. Th. 4, 243. Tiberio abusque (ἀπὸ τῶν χρό. τοῦ Τιβερίου) Tac. ann. 13,47,2. fundamentis urbis abusque in haec tempora *Sen. contr. 2,1,17 (usque *Kiessl.*). 3. (ἐπὶ προελεύσεως) murenarum abusque freto Siculo Macr. s. 3,15,7.

abūsus, ūs, ἄ. (abutor), παράχρησις Γλωσσ., κακὴ χρῆσις (χρησιμοποίησις πράγματός τινος, κατάχρησις, καταδαπάνησις (ἀντ. usus). usus (τῇ γυναικὶ οἶνον κ. ἐλαίου) non abusus legatus ([ὑπὸ τοῦ ἀνδρός] ἐκληροδοτήθη) Cic. top. 17.

ab-ūtor, ūsus sum 3 τῇ χορήσει φθείρω (χαλῶ). I. καταναλίσκω, δαπανῶ (ἐπὶ χρημάτων), ἐξοδεύω. alqd (παρὰ τοῖς ἀρχαῖς ποιηταῖς καὶ πεζογράφοις) Plaut. As. 196 (παθητικῶς). caseum Cato agr. 76,4. sa-

pientiam tuam haec... abusast (μετεχειρίσθη μέχρις ἐξαντλήσεως) Plaut. Poen. 1199. in prologis scribundis operam abutitur (sc. poeta καταβάλλει κόπον, καταναλίσκει τὴν δραστηριότητά του) Ter. Andr. prol. 5. — Ἐπὶ ψόγου: cum... sciverit nos aurum abusos (ὅταν θὰ μάθῃ ὅτι ἡμεῖς ἐδαπανήσαμεν τὸ ἀποταμίευμά του [τὸ κομπόδεμά του]) Plaut. Bacch. 359. hoc argentum alibi abutar (θὰ σφετερισθῶ τὸ χρῆμα πρὸς ἄλλον σκοπόν, θὰ τὸ ἔοδεύσω ἄλλοῦ) Plaut. Persa 262. rem patriam (κατασπαταλῶ τὴν πατρικὴν περιουσίαν) Plaut. Truc. 682. Μετ' ἀφαίρ.: Cic. ep. 16,18,2. divitias... abuti (sc. iis) per turpitudinem (= turpiter) properabat Sall. Cat. 13,2. Suet. Ner. 30,1. — II. χρῶμαι, μεταχειρίζομαι. α) κάμνω (πλήρη) χρῆσιν (καλὴν ἢ κακὴν). nisi omni tempore quod mihi lege concessum est abusus ero Cic. Verr. 1,25. sumus... parati... abuti vā ([ἐπ]ωφεληθῶμεν) tecum hoc otio (ἐκ τῆς σχολῆς αὐτῆς) Cic. rep. 1,14 (otio liberaliter lauteque Vell. 2,105,2). sagacitate canum ad utilitatem nostram Cic. nat. d. 2,151 κ.ἀ. Lucr. 5,1033. Sen. nat. 6,26,1. provectā vesperā abusi praesidio tenebrarum Apul. m. 4,16. exeundum in aciem abutendumque (δεῖ ὀφελεῖσθαι ἐκ...) errore hostium Liv. 27,46,11 κ.ἀ.β. β) ἐπὶ ψόγου καὶ ἀδικίας = ἀποχρῶμαι (κάμνω κατάχρησιν), καταχρῶμαι (κάμνω κακὴν χρῆσιν) Ter. Phorm. 413. Catull. 76,4. quo usque tandem abutere,

Catilina, patientiā nostrā? Cic. Cat. 1,1. eloquentiā [perverse] Cic. inv. 1,5. libertate Cic. ep. 11,12,2 (Verr. 5,114). neque se umquam abuti militum sanguine (ἀνωφελῶς καταναλίσκω [χρὺν] τὸ αἷμα τῶν στρατιωτῶν) Caes. civ. 3,90,2 (Curt. 8,7,11). insolenter et immodice... indulgentiā populi Romani Liv. 39,26,7. Sen. dial. 6,10,6. Plin. ep. 7,30,3. Curt. 8,2,2. 10,9,21 κ.ἀ.β. β) aliquā re χρησιμοποιοῦ κατὰ χρῆσιν κτλ. (οὐχὶ ἐν τῇ κυρίᾳ σημασίᾳ) Lucr. 2,656. Rhet. Her. 4,45. Cic. de or. 3,169. or. 94. Ἰδ. καὶ abusio.

→ Παθητ. abutor = ἀναλίσκομαι, ἐξοδεύομαι Plaut. As. 8. ἀ. (abusa [sunt]), ab rege abutamur Hortens. κατὰ τὸν Varro (π. Prisc. II 381, 10. 11). hisce abutendum permisit (ἐγκατέλιπεν ἑαυτὸν εἰς τὴν διάκρισιν [τῶν τριῶν] τούτων) Suet. Galb. 14,4.

Abutucēse oppidum, ἡ Abutuca (κατὰ πλθ. -ucae), πόλ. τῆς Ἀφρικῆς ἐν τῇ Κυρηναικῇ (πρὸβλ. Πτολεμ. 4,4,4 Ἀπτούχου Ἱερὸν) Plin. 5,29. **ἀλ.**

Abūdus (Abūdus *O VF Pl. Am. Is.*), ἰ, θ. *O VF* (κ. Abūdum, ἰ, οὐ. Verg. g. 1,207. Col. 11,1,31. Plin. 5,141. Amm. 19,12,3), Ἀβυδος. 1. πόλ. ἐν Μυσίᾳ τῆς Μ. Ἀσίας ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντιου ἀπέναντι τῆς Σηστοῦ (πρὸβλ. fauces Abydenae Verg. g. 1,207 καὶ 'τὰ κατ' Ἀβυδὸν στενὰ' Στράβ.) οὐχὶ μακρὰν τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σιμόντος, πατρὶς τοῦ Λεάνδρου Enn. hedyph. 2. Liv. 31,14,4 κ.ἀ. Plin. 5,141.

6,216. Ovid. ep. 18 (19), 29, 17 (18), 12. **Ab̄ydenus** 3. Ἀβυδηνός, τῆς πόλ. Ἀβ., aqua (urbs, torus) *O*, sinus *St*, iuvenis (ὁ Λέανδρος) *O*. Ὡς ὄσο. **Abydēnus** = Λέανδρος Ovid. ep. 17(18)1. Πλθ. **Abydēni**, -drum ἄ. οἱ κάτ. τῆς Ἀβ. Liv. 32,21,22 κ.ά. 2. πόλ. τῆς Ἄνω Αἰγύπτου (ν. ἐρεΐπια παρὰ τὸ χωρίον *el Birbe* ἢ *Berby*) Plin. 5,60. Amm. 19,12,3.

abzet 'extincta' est vel 'morta'. Lucil. 581 *M* (ἰ. αὐτ. *Marx*).

Abyla, ἰ. 2. Abila.

Abziritānus 3 τῆς ἐν Ἀφρικῇ πόλεως Abzira (*Πτολ.* 4,3 Ἀβδειρα) Plin. 5,30. ἄ.λ.

Abzoe, ārum, ἄ. λαὸς τῆς Σκυθίας πρὸς Α. τοῦ Σκυθικοῦ κόλπου Plin. 6,38. ἄ.λ.

1. **ac** (<*acque<atque § 42,2), πρὸ συμφώνου πλὴν τοῦ *g q* (συνήθ. πρὸ τοῦ *d s*, πολὺ σπαν. πρὸ τοῦ *b c*, *i* [=j], σπαν. πρὸ τοῦ *r s*, οὐχὶ συχν. πρὸ τοῦ *f r t v s*, ἐνίοτε πρὸ τοῦ *l m n p*). Ἰδ. atque.

2. **ac** = ad (ἐν συνθέσει πρὸ τοῦ *c* ἢ *q* § 33).

Aca, Acē, ἰ. Acca, Acce.

acacia, ae, θ. 1. ἀκακία ἢ Ἀραβική (= 1. *acanthus* 2 ἄκανθα, -νθος) ἥς «τὸ δάκρυ κόμμι ἐστι». *acaciae succus* (ὧς κολλύριον) Plin. 24,110 ἢ *cummi* Plin. 24,110. 2. *Μτνμ.*: ὁ χυμός, τὸ κόμμι τῆς ἀκακίας (γόμμη) Cels. 6,6. ὁ σπόρος τῆς ἀκ. Plin. 20,233. 30,57. Cels. 4,25. Μύρον ἀκακίας: *acaciae rivi* (ποταμοί, ἀφθονία μύρου [*πομμάδας*] ἐκ χυμοῦ ἀκακίας) Petr. 23,5.

acactum, ἄκανθα (Lucil. 939 Bähr., 1099 *M*), ἰ. cactus.

Acadēmīa, ae, θ. Ἀκαδημία ('Ακαδημία § 91). 1. ἄλσος ἀφιερωμένον τῷ ἥρωι Ἀκαδήμῳ, ἔνθα ἐδίδασκεν ὁ Πλάτων (*Isid. or.* 8,6,11 *προβλ. κ. Lavrea epigr. v. 3* [*π. Plin.* 31,7]) Cic. ac. 2,55. Tusc. 5,91. nat. d. 1,72. Ὄθεν ἡ Ἀκαδημία τοῦ Πλάτωνος (in *gymnasio Academiae* Cic. epist. 4,12,3 κ.ά. Liv. 31,24,10. in *ambulatione Academiae* Plin. 12,9. Cic. or. 12. Tac. dial. 32,12). καὶ τοῦ Κικέρωνος (Cic. de or. 1,98. Tusc. 2,9. 3,7 κ.ά. *προβλ. Plin.* 31,6: *villa est... quam vocabat M. Cicero Academiam ab exemplo Athenarum*). Ἐντεῦθεν *μτνμ.* ἢ Ἀκαδημικὴ διδασκαλία τοῦ Πλάτωνος (καὶ τοῦ Κικέρωνος). *Academia vetus et nova* (Cic. ac. 1,43. 45. Brut. 149), *adulescentior* (Cic. ep. 9,8,1) ἢ *recentior* (Cic. leg. 1,39. de or. 3,68) ἢ Ἀκαδημικὴ φιλοσοφία ἢ Παλαιὰ καὶ ἡ Νέα, ἡ Νεοπλατωνικὴ. 2. *Academīa* = "Ἀκαδημικὴ σύνταξις" τὰ Ἀκαδημικὰ βιβλία, τὰ *Academica* [*ἰ.λ.*] *totam Academiam... ex duobus libris contuli in quattuor* Cic. Att. 13,13,1. 13,16,1.

Acadēmicus 3. Ἀκαδημεικός (-μικός, -μαϊκός). *libri* Cic. Tusc. 2,4. *meditationes* Apul. flor. 15,26. Ὁδσ. α) **Acadēmici**, *drum*, ἄ οἱ ὄπαδοι τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηναίων, οἱ Ἀκαδημ. φιλόσοφοι (*Acad. veteres Ci*, *Acad. novi Vr*, *Acad. veteres et minores Se*) Cic. Tusc. 5,75. fin. 2,34. off. 3,20. Sen. ep. 71,18. Tac. dial. 31. Quint. 12,1,35 καὶ

ἐνικῶς Sen. epist. 88,5. β) **Acadē-mici** (sc. libri), τὰ Ἀκαδημ. βιβλία τοῦ Κικέρωνος (περὶ τῶν δογματίων τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας Ἀκαδημίας) Cic. Att. 16,6,4 (κ. 13,13,1). off. 2,8 = **Acadēmica**, ὄργαν, οὖ. Cic. Att. 13,19,5.

Acadēmus, ἰ, ᾱ. Ἀκάδημος (Ἐκέδημος) παλαιὸς Ἀττικὸς ἥρως εἰς δὲν ἐν Ἀθήναις ἦτο ἀφιερωμένος γυμνάσιον μετὰ σκιεροῦ ἄλσους. Ἐκεῖ ἐδίδασκεν ὁ Πλάτων (ὄθεν τὸ τοῦ Ὁρατίου [ep. 2,2,45] inter silvas Academi quarere [πρβλ. Εὔπ. Ἀστρατ. 3 ἐν εὐσκόις δρομοῖσιν Ἀκαδήμου θεοῦ κ. Πλουτ. Σύλλ. 12 Ἀκαδήμειαν δεινδροφορωτάτην προαστείων οὖσαν] = σπουδάζω τὰς Πλατωνικάς ἀληθείας, τὴν φιλοσοφίαν).

Acadira, ὄργαν, οὖ. (= Ἀριγαῖον Ἀργ. 4,24,6 (?)), πόλ. Ἰνδικὴ ἐντεῦθεν τοῦ Γάγγου Curt. 8,10,19. **ἁ.λ.**

Acalandrus (-nder), ἰ, ᾱ. Ἀκάλανδρος (Στραβ.), ποτ. τῆς Λευκανίας ἐκβάλλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Τάραντος (ν. *Salandra* ἢ *fiume di Roseto*) Plin. 3,97. **ἁ.λ.**

acalanthis, idis (αἰτ. -a), θ. ἄκαλανθις (= acanthis 1 ἄκανθις *ἱ.λ.*) ὥσως ἢ κν. λεγούμενη καρδερίνα (*Fringilla Carduelis* L) Verg. g. 3,338 (κ. Serv. ad l.).

Acamantis, idis (αἰτ. -ida), θ. Ἀκαμαντίς, παλαιὸν ὄν. τῆς νήσου Κύπρου (Ἰδ. Acamas 4) Plin. 5, 129. **ἁ.λ.**

Acamās, ntis (αἰτ. -anta), ᾱ. 1. Ἀκάμας υἱὸς τοῦ Θησέως κ. τῆς Φαίδρας Verg. A 2,262. 2. εἰς τῶν Κυκλώπων βοηθὸς τοῦ Ἡφαίστου Val.

Fl. 1,583. 3. ἄλλοι τινὲς Stat. Theb. 3,173. 7,589. 4. Ἀκάμας, Ἀκάμαντον ΒΔ. ἀκρωτήριον τῆς Κύπρου (ν. Ἅγιος Ἐπιφάνιος ἢ κοινῶς *S. Pifano*) Plin. 5,129* ἰδ. Acamantis.

Acampseon, Ἀκαμψις (Ἀργ.), Ἀκαψις (Σουῖδ.), ποτ. Κολχίδος ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξ. Πόντον μετὰ ξὺ Φάσιδος καὶ Τραπεζοῦντος Plin. 6,12.

acanos (-nus), ἰ, ᾱ. ἄκανος (δονόπορδον τὸ ἄκάνθιον L) φ. αἰμοστατικὸν Plin. 22,23. ind. 22,10.

acanthicē (ἡνωμέν. μετὰ τῆς λ. mastichē), ἔς (αἰτ. -ēn), θ. ἄκανθική μαστίχη (Κορλινία ἢ ἄκανθώδης, *μαστιχάγαθο*, *ἀγριομαστιχιά*), ὁ χυμὸς τοῦ φ. ἐλζίνης Plin. 21,96. ind. 21,56.

acanthinus 3 ἄκάνθινος (ὁμοιάζων πρὸς ἄκανθον, χρώματος ἄκανθου), gummi Cels. 5,2. caules Col. 9,4,4. folia Plin. 25,78.

Acanthio, ὄνις, ᾱ. Ἀκανθίων, ὄν. δούλου Ἀθηναίου παρὰ Πλαύτῳ Plaut. Merc. 112 κ.ᾱ.

acanthion, ἰῖ, οὖ. ἄκάνθιον ἀτρακτυλὶς, δνάκανθον (εἰδὸς γαῖδουράγκαθο) ὅμοιον πρὸς τὴν spina alba. Plin. 24,108. ind. 24,66.

1. **acanthis**, idis (αἰτ. -ida), θ. 1. = τὸ πτηνὸν acalanthis (*ἱ.λ.*) Plin. 10,175. 205. 2. = senecio ἡριγέρων. Plin. 25,167.

2. **Acanthis**, idis, θ. Ἀκανθίς, ὄν. γυναικὸς μαστροποῦ Prop. 4,5,63.

Acanthiōs, 3 ἰ. 2. Acanthus τέλ.

Acanthō, ὤς, θ. Ἀκανθῶ, ὄν. νύμφης τῶν ἡρωϊκῶν χρόνων, ἥτις λέγεται ὅτι ἐγέννησεν ἐν Ῥόδῳ τὸν τέταρτον Ἥλιον. Cic. nat. d. 3,54.

Acanthon (-cathon), ἰ, οὐ. *Ακανθον, ὄρ. τῆς Αἰτωλίας *Plin. 4,6 (ν. Achaton ἰ.λ.). **ἄ.λ.**

1. **acanthus**, ἰ, ἄ. κ. θ. ὁ, ἡ ἄκανθος, ἀκανθὶς τοπι(αρί)α (*ac. mollis* L.). 1. ἄρσ., φ. μετὰ μακρῶν καὶ πλατέων ὥραιότατων φύλλων, λίαν κοσμητικὸν τῆς Νοτ. Εὐρώπης. Εἰς τὸ εἶδος τοῦτο πιθανῶς ἀναφέρεται ἡ *Ακανθα Κεάνωνος τοῦ Θεοφράστου καὶ ἡ ἄκανθα ἀγρία τοῦ Διοσκορίδου. Τοῦ φυτοῦ τούτου τὰ φύλλα ἐμμήθησαν ἐπὶ τοῦ κionoκράνου κορινθιακοῦ ὄνυμου, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν Vitruvius (4,1,9. 10. 4,4,8 καὶ 2,7,4) ἐπενόησεν ὁ Καλλιμάχος (430 π.Χ.) Plin. 22,76. Verg. ecl. 3,45. 4,20. g. 4,123. 2. θ. ἀκάνθινον αἰθαλὲς φυτὸν τῆς Αἰγύπτου, ἀκακία *Αραβικὴ ἢ Νειλφά, ἄκανθα μέλαινα ἢ ἄκ. ἡ ἐν Αὐγύπτῳ (*Mimosa Nilotia* L., *acacia vera* W) = *acacia* Plin. 13,63. 66. Verg. g. 2,119. Vell. 2,56,2 πρβλ. καὶ Enn. ann. 10,21.—Ἐν τῇ τέχνῃ: Verg. ecl. 3,4. A 1,649. 711. Ovid. m. 13, 701. Prop. 3,9.13 κ.ἄ.

2. **Acanthus**, ἰ, θ. 1. ἡ *Ακανθος, πόλ. παραθαλασσία τῆς Α. ἄκρας τῆς Χαλκιδικῆς (ν. *Ιερισσὸς μετὰ ἔρειπίων) Liv. 31,45,16. 45,30,4. Mel. 2,30. Plin. 4,38. 2. πόλις τῆς Καρίας ἐν τῇ Κνιδίᾳ χερσονήσῳ ἄλλως ὀνομαζομένη Dulopolis. Plin. 5,104. 3. νῆσος τῆς Προποντίδος Plin. 5,151. **Acanthius** 3 τῆς *Ακάνθου τῆς Χαλκιδικῆς. sal Acanthius Plin. 31,85.

acanthyllis, idis, θ. ἀκανθυλλίς (πιθανῶς 1. *acanthis* [ἰ.λ.] ἢ *aca-*

lanthis Plin. 10,96. ind. 10,50. **acanus**, ἰ. *acanos*.

acapnos, on, ἄκαπνος, ἄνευ κανοῦ. ligna (ξηρὰ = κάγκανα *kāla*, λ.λ. *coctilia* ἢ *ligna cocta*) Mart. 13,15 *tit.*, mel (μέλι [δὲ ἐκ κυψέλης μὴ καπνισθείσης ἐσωτερικῶς διὰ κόπρου βοείας] ἄκαπνον, ἀκάπνιστον [Στράβ. 400 A] μέλι [πρβλ. Δουκ. Πλ. 23 ἄπυρον μέλι]) Plin. 11,45 (πρβλ. Col. 6,33,2. Plin. 23,82).

Acarnān, ānis (αἰτ. -āna), ἄ. *Ακαρνάν. 1. ἐπών. ἥρωος τῆς *Ακαρνάνιας. Ovid. m. 9,444. 2. Οὐς καὶ ἐπιθετικῶς: Verg. A 5,298 (περιληπτ. Sil. 15,288) *amnis -an* Sil. 3,42 (= *amnis Acarnanum* (γεν. πλθ.) Ovid. 8,570). Philippus natione -an Curt. 3,2,16. **Acarnānes**, um (αἰτ. -ānas), οἱ *Ακαρναῖες Ovid. m. 8,570 Liv. 36,11,6. Plin. 4,5. *amnis -num* ὁ *Ἀγελῶς Ovid. 3,4. **Acarnānia**, ae, θ. *Ακαρνανία, χώρα μετὰ τὴν Αἰτωλίας καὶ *Ἡπείρου Cic. Pis. 96. Caes. civ. 3,55,1 κ. 58,4. Mel. 2,39. Liv. 26,24,6 κ.ἄ. Plin. 4,5. **Acarnānicus** 3 *Ακαρνανικός. *coniuratio* Liv. 26,25,16 καὶ **Acarnānus** 3 *civis* πολῖτις *Ακαρνανίς *Nep. Them. 1,2 (*Halicarnassia* *Halm.*). **Acarnaniū**, ōrum, ἄ. Isid. or. 9,2,4.

Acascomarci, ōrum, ἄ. λαὸς τῶν β. κλιτύων τοῦ Καυκάσου Plin. 6, 21. **ἄ.λ.**

Acassa, ae, θ., ἰ. *Agassae*.

Acastē, ēs (αἰτ. -ēn), θ. *Ἀκάστη, τροφὸς τῶν θυγατέρων τοῦ *Ἀδράστου ἐν *Ἀργεῖ *Stat. Th. 1, 529 (*a.l.* *Aceste*). **ἄ.λ.**

Acastus, ἰ, ἄ. 1. Ἄκαστος, ἀργοναύτης, υἱὸς τοῦ Πελίου βασιλέως τῆς Ἰωλκοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ (ὄθεν Haemonius Ovid. m. 11,409), πατὴρ τῆς Λαοδαμείας καὶ ἀδελφὸς τῆς Ἀλκῆστιδος, λαβὼν μέρος εἰς τὴν δίωξιν τοῦ Καλυδωνίου κάρου καὶ εἰς τὴν Ἀργοναυτικὴν ἐκστρατείαν Ovid. m. 8,306. ep. 13,25. Sen. Med. 521 κ.ἀ. Val. Fl. 1,153. Plin. 7,205. 2. Ἑλλήν δοῦλος τοῦ Κικέρωνος Cic. epist. 16,5,2. Att. 6,9,1. 7,1,1.

acatium, ἰῖ, οὐ. (ὅπκρ. τοῦ acatus, ἡ ἄκατος) ἀκάτιον, ταχὺ πλοῖον ἰδίᾳ τῶν πειρατῶν = cumba. Plin. 9,94.

Acatziri, ὄγρυμ, ἄ. Ἀκάτζιροι (Κατζίροι κ. Ἀκατίροι, *Πρίσκος*), ἰσχυρὸς λαὸς τῆς Σαρματίας. Iord. Get. 5,36.

acaunumarga (-no-), αε, θ. (λ. κελτ.), μάργα ἢ μάρνη (εἶδος ἀργιλοτιτάνου) Plin. 17,44. Ἰδ. adeps 3. **ἀ.λ.**

acaustus, ον (ἄκανυστος) κατὰ πλθ. acaustoe (πρβλ. Adelphe) ἄκανυστοι, ἐπίθετον τῶν carbunculi (ἄνθρακες, πολύτιμοι λίθοι, ρουμπίνια, ὑάκινθοι κτ.) Plin. 37,92. **ἀ.λ.**

Acbarus (Abgarus, Agbarus), ἰ, ἄ. Ἀκβαρος, Ἀβγαρος, Αὔγαρος, τίτλος τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ βασιλείου τοῦ Ὀσρόου ἐν Μεσοποταμίᾳ, οὗ πρωτ. ἡ Ἑδεσσα. Tac. ann. 12,12,3.4. 14,2.

acc... ἐκ τοῦ ad-c (κατ' ἀφομοίωσιν, ἰ. § 33).

1. **Acca**, αε, θ. Ἀκκα, Ἀκκῶ (λ. τῆς βρεφικῆς ἡλικίας δηλοῦσα τὴν μητέρα [πρβλ. σανσκρ. akkā, ἑλλ. Ἀκκῶ = 'mater Cereris' ὡς μήτηρ τῶν καρπῶν], ὄνομα κύριον Acca (ὡς

πρὸς τὸν διπλασιασμόν τοῦ συμφ. πρβλ. *abbo, anna, alla*) κατὰ τὴν παράδοσιν. 1. ἡ σύζυγος τοῦ ποιμένος Φαυστύλου, τροφὸς τοῦ Ῥωμύλου καὶ Ῥέμου, μήτηρ τῶν δώδεκα Ἀρουάων ἀδελφῶν (fratres Arvales, ἰ.λ.) Ovid. f. 4,854. 5,453. Acca Larentia (Laurentia) ἢ Larentina. Ἀκκα Λαρεντία (*Πλούτ.*), Varr. 1. 6,23. Plin. 18,6. Gell. 7,7. Macr. s. 1,10,3. 17. καὶ ἀπλῶς Larentia Liv. 1,4,7. Πρὸς τιμὴν αὐτῆς ἐτελείτο, ἐκ τῆς θρησκείας τῶν Τούσκων εἰσαχθεῖσα εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν μυθολογίαν, ἑορτὴ νεκρικὴ πένθιμος τὰ Accalia ἢ Larentalia Ἀκκάλια ἢ Λαρεντάλια, τὴν 23 Δεκεμβρίου ἐν τῷ Vēlābrum τῆς Ῥώμης. 2. φίλη καὶ συμπολεμίστρια τῆς Καμίλλης. Verg. A 11, 820. 823. 897. 3. ἀδελφὴ τοῦ ῥωμ. ποιητοῦ Gallus. Prop. 1,26,6. 1,10,3. 4. πλαστὸν ὄνομα περιβοήτου ἐταίρας ἐπὶ Ἀγκου Μαρκίου. Macr. s. 1,10,14 ἐξ. 5. σύζυγος τοῦ Satrius Salmonensis εἰς ἣν ἐδόθη τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ τῆς φίλης τῆς Καμίλλης ὄνομα Sil. 9,117.

accadēns (accado) προσπίπτων, πίπτων. supplex accadens genibus (ἱκέτης προσπίπτων εἰς τὰ γόνατα) Sen. suas. 6,3. Ἰ. 1 accido.

ac-cano 3 συνάδω, ψάλλω ὁμοῦ = accino. Varr. 1. 6,75.

[**ac-cantito** 1 συνάδω ἢ ἔδω πλησίον τινός. laudem (sc. saeris) *Liv. Andr. tr. 9 (v. ἄλλως)].

ac-canto 1 προσάδω (ψάλλω) παρὰ u = canto, cano. tumulis Stat. s. 4,4,55. **ἀ.λ.**

Accaus, 1. Vibius Accaus (δν.

γένους τῶν Παλιγῶν) praefectus τῆς Peligna cohors. Liv. 25,14,4. 13. Val. Max. 3,2,20. 2. Accaus Postumius, ὁ ἦτορ *Sen. contr. 7, 6,20 (a.l. Accius). *ἄ.λ.*

Accē (Acē N), ēs (αἰτ. -ēn), θ. *Ακη, πόλ. τῆς Γαλιλαίας (φέρεται καὶ Acco *Ακώ), ἥ μετέπειτα Πτολεμαῖς (Πτολομαῖς) τῆς Φοινίκης (νῦν *Akka* ἢ *S. Giovanni* d'Acrid) Nep. Dat. 5,1. 5. Plin. 5,75.

accēdentia, ae, θ. τυχαῖον γεγονός (συμβάν), σύμπτωσις, τύχη. *accēdentia naturae* (να εἶναι δηλ. οἱ ἰχθύες ἀλλαχοῦ πικροὶ καὶ ἀλλαχοῦ γλυκεῖς) Plin. 32,19. *ἄ.λ.*

ac-cēdo, cēssī, cēssum, 3 προσχωρῶ, προσέρχομαι, ἀντ. *abscedo*, *decedo*, *recedo*. **I.** κυρ. (ἐπὶ προσ. κ. πραγμ.). 1. προσέρχομαι, πλησιάζω. ad chiliarchum N, ad aedes (εἰς τὸν οἶκον) P, ad fores, ad Bacchidem Te, ad eandem mensam (παρακάθημαι) Se, ad tribunal L, ad urbem Syracūsas Cic. Verr. 5,95. ad ludos Ci, ad Atticam N (ἀπλῶς Africam Nep. Hann. 8,1). intro ad aram Te, alicui ad aurem et dicere (πλησιάζω ἵνα εἶπω εἰς τὸ οὖς τινος) Ci, ad aurem alicuius Pl, febris accedit (προσβάλλει, ἐκδηλοῦται) ἢ febres accedunt Nep. Att. 21,4. Cels. 3,3. 5. Gell. 18,10,2 (ἀντ. desinit, decedit). fervor capiti (θερμότης, καρηβαρία) Hor. s. 2,1,25. *pulmoni* exculceratio ([εἰς τὸν πνεύμονα] ἐξέλκωσις) Cels. 3,22. luna accedens (αὐξουσα· ἀντ. *abscedens* [l.l.]) Pl, accedit ad aures sermo Te, nomen famaue ad nos acce-

dit (φθάνει μέχρις ἡμῶν) L, ad oppidum Zamam b.Afr., in regnum Ci, in aedes (προσερχόμενος εἰσερχομαι εἰς τὸν οἶκον) Ci, in oppidum Ci, in portum (κατάγομαι εἰς λιμένα) Ci, Carthaginem (πλέον πλησιάζω τὴν Κ.) Pl², Adrumētum (προσεγγίζω διὰ πλοίου) b.Afr., Lilybaeum (προσεγγίζω διὰ πλοίου) L, in Macedoniam Ci, in funus κηδεῖαν, ἀκολουθεῖν ἐπ' ἐκφορὰν) Ci, scopulos V, Pachynum L, Lemnum N, Africam (= ad Afr. προσορμίζομαι εἰς...) N, astu (= Athenas) N, aliquem (μεταβαίνω εἰς συνάντησίν τινος, να ἐνωθῶ μαζί του) Iugurtham S, accedes siccus ad unctum (ἡ ἔνν.: accede pauper ad divitem) Hor. ep. 1,17,12. 2. προσέρχομαι πρὸς παράκλησιν ἢ βοήθειαν. supplex ad Caesarem Ci, ad ephoros N, quo accedam? S. 3. προσέρχομαι ἐχθρικῶς, προσβάλλω (ἀντ. me recipio). ad urbem ad castra Ci, ad manum (συμπλέκειν τὰς χεῖράς τινι, συμπλέκομαι τινι) N, ad corpus alicuius Ci καὶ ad aliquem comminus (καταδιώκω τινὰ ἐκ τοῦ πλησίον, προσβάλλω ἐκ τοῦ πλησίον) Ci, propius Ci, propius Ambiorigem (Romanos) C, propius muros N, propius hostem b.Afr., ad oppidum (ad Britanniam) C, usque ad castra C, ad moenia (προσβάλλω) L. 4. ad hastam publicam (λαμβάνω μέρος ὡς ὑπερθεματιστής, πλειοδότης εἰς δημοπρασίαν, ἀγοράζω δημόπρατα) Nep. Att. 6,3. Liv. 43,16,2 καὶ ἀπολ. Cic. Verr. 3,99. **II.** Μτφρ. 1. ad amicitiam Philippi (κερδίζω τὴν φι-

λίαν τοῦ Φ.) *N*, ad praiceps (κατὰ κρημνῶν φέρομαι) *Ci*, propius accedere (ἔρχομαι πλησιέστερον [εἰς τὸ θέμα μου]) *Ci*, voluntas (ἡ εὐνοία) postra ad poëtam (στρέφεται πρὸς τὸν π.) *Ci*, manus extrema accedit operibus (βάζω τὸ τελευταῖο χέρι εἰς τὸ ἔργον) *Ci*, ad rem publicam (ἐπιμελοῦμαι, ἀπτομαι τῶν κοινῶν, προσέρχομαι εἰς τὰ δημόσια ἀξιώματα) *Ci*, ad causam (ἐπὶ τοῦ συνηγόν· ἀναλαμβάνειν δίκην) *Ci*, huic causae *Ci*, ad causam ἢ ad causas publicas (εἰς τὰ δικαστήρια εἰς τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις) *Ci*, ad vectigalia ([=ad publica *Se*] ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνω ὡς δημοσιώνης, ὡς μισθωτῆς τὴν εὔσπραξιν τῶν φόρων) *Ci*, ad poenam (διατίθεμαι νὰ τιμωρήσω) *Ci*, ad pericula (ἐκτίθεμαι εἰς...) *Ci*, ad sententiam alicuius (συντάσσομαι τῇ γνώμῃ τινός) *P*, Ciceroni in plerisque *Q*, huic opinioni (ἀντ. dissentire) *Q*, cibus corpori (ἡ τροφή ἀφομοιοῦται ὑπὸ τοῦ σώματος) *Se*. 2. προστίθεμαι. ad eas (*sc. naves*) captivas accesserant VI *C*, Remis (δοτ.) studium accessit *C*, pretium accedit agris (δοτ. αὐξάνει ἡ τιμὴ τῶν ἀγρῶν) *Pl*². *Φράσεις*: res ad rem (velut) cumulus accedit (προστίθεται ἐν ἐπιμέτρῳ) ἢ ad cumulum res accedit *Ci* (πρὸς βλ. καὶ Cic. epist. 9,14,5), huc (eo, eodem, quo) accedit (*ἀπροσ.*) ἢ illud, id ἢ ἀπλῶς (ad ea) accedit quod + ὄριστ. ἢ ut + ὑποτ. (πρὸς τοῦτοις), ad Appii Claudii senectutem accedebat ut caecus esset *Ci* κ.ἀ. 3. ἐπὶ συγκρίσεως· ὁμοιάζω, πλησιάζω, εἶμαι πλη-

σίον. propius ad deos, virtuti tuae proxime Cic. Lig. 38. Antonio (δοτ.) proximum Brut. 173. virtuti tuae proxime epist. 11,21,4. prope ad similitudinem alicuius rei *Ci*, propius ad veritatem Cic. de or. 1,262. *Vergilium* Homero (δοτ.) maxime accedere Quint. 10,1,86. →accestis = accessistis Verg. A 1,201. accesset = accessisset Turp. com. 59.

accelerātio, ὄπισ, θ. ἐπειξίς, σπουδή, ἐπιτάχυνσις, ἐπίσπενσις. orationis enuntiandae Rhet. Her.3,23.

ac-celero I 1. *μιβτ.*: (ἐπι)ταχύνω, ἐπισπεύδω τι. gressum Acc. trag. 23. iter Caes. civ. 2,39,6 (Liv. 31,29,1). gradum (τὸ βῆμα) Liv. 2,43,8. consulatum alicui (ἐπισπεύδω τινὶ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν ὑπατ.) *Ta*, mortem Lucr. 6,772. id quod natura cogit (*sc. mortem*) *mihi* -o Nep. Att. 22,2. fugam Stat. Th. 5,278. 2. *ἀμτβ.*: σπεύδω, ἐπείγομαι (*βιάζομαι, κάνω γρήγορα*) Turp. com. 98. Verg. A 6,629. 9,219. accelera signifer! Liv. 3,27,8. -at Caesar ut proelio intersit Caes. g. 7,87,5. si -are volent Cic. Cat. 2,6. quantum -are possent *L*, -are legiones Cremonam iussae *Ta*, ne classis -aret Tac. h. 2,14. — Μετ' ἀπρομφ. : dictis parere ministri certatim adcelerant Stat. Th. 1,515. Amm. 20,4,8.

ac-cendo, cendi, cēnsus 3 (*ád-cando § 43· πρὸς βλ. candēla) ἀνάπτω, ἀνακαίω, ἐμπύμπρημι, ἀντ. extinguo. I. *κνρ.* A) ἀνάπτω τι ἵνα φωτίζῃ ἢ ἵνα καῖ. (Plin. 37,101. Cic. top. 58. Sen. nat. 2,40,4). 1. ἀνάπτω.

lampades Plaut. Condal. frg. 1 π. Varr. l. 7,77. (geminas pro lampade pinūs Ovid. f. 4,493). taedam *Lu* (Culex 246. Prop. 2 32,9. Ovid. f. 4, 411 κ.ἄ.), faces Cic. Pis. 5 (*O Pr Cu* κ.ἄ.), lucernam *Vi* κ.ἄ. cereos *Am*, accendunt fulmina tecta domorum *Lu*, odoratam cedrum *V*, accensa ligna pontem incendunt Liv. 1, 37,1. tus *L*, accensi rogi *V* κ.ἄ. accensa pyra *O*, regalis accensa comas accensa coronam (αἰτ. τῆς ἀναφ. = ornatum crinalem) Verg. A 7,75. ignem *V*, aestūs (τὸ μεσημβρινὸν καῦμα) *V*, Pergama (ἐμπρόθηθω, πυρπολῶ) Liv. Andr. trag. 3. Ilion (καταφλέγω, πυρπολῶ) *H*, aras *O*, focolum ad sacrificium (ἀνάπτω πῦρ ἐπὶ τοῦ...) *L*, arenas (καθιστῶ καυστικήν τήν ἄμμοις τῆς ἐρήμου) *Cu*, luna radiis solis accensa (καταλαμπομένη, καταναζομένη διὰ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων) Cic. rep. 6,17. deus ipse solem quasi lumen accendit Cic. Tim. 31 (πρβλ. φῶς ὁ θεὸς ἀνῆψεν... ἥλιον Πλάτ. Τιμ. 39 B). accenso flebitis igne (= sole orto) Stat. Th. 12,408. **II. Μιφρ.** 1. γεν.: virtutum scintillas e quibus accendi philosophi ratio debet (τῶν ἀρετῶν τοὺς σπινθήρας ἀφ' ὧν ὀφείλει νὰ ἐξαφθῇ [νὰ ἐκκινήσῃ, νὰ πάρῃ φωτιά] ὁ φιλόσοφος) Cic. fin. 5,43. si haec (δηλ. τὰ ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ χαρίσματα) accendi aut commoveri arte possint (δύνανται διὰ τῆς τέχνης νὰ προκληθῶσιν [νὰ ἀφυπνισθῶσιν]) Cic. de or. 1,114. 2. ἐκκαίω, ἐξάπτω. alqm Sall. Cat. 51,10. Iug. 34,1. 73,6. Liv. 2,42,1 ἐπ. *Ta*. contra

alqm ἢ in alqm (ἐρεθίζω, ἐξεγείρω) *L Ta*, animum ad virtutem *S*, ad dominationem *S*, ad libidinem *L*, in poenam *Pl*, in rabiem *L*, in vindictam *Pisistratum VM*, animos bello (δοτ.) *V*, accensus amore *L*, irā *L*, furore *V*, dolore *V*. 3. προκαλῶ, ἀφυπνίζω, ἐξεγείρω ἀντ. sedo. cupiditatem *L*, odium (ἐκκαίω) *Ta*, favorem (τὴν εὐνοίαν τοῦ λαοῦ) alicui *L*, sitim *Cu*, bellum Verg. A 12, 804 (= Martem Verg. A 6,165 *I Si*). pugnam *L Si*, Bellonae faces *Am*, proelium (δξύνω) *S L Cu*, discordiam *S* κ.ἄ., nunc prece nunc dictis (ἐπιτιμήσεσι) virtutem (ἀναζωπυρῶ) Verg. A 10, 368. iram *Cu*, dolorem *Ta*, invidiam *S L*. spem *V L* (πρβλ. ἐλπίσι θερμαίνεσθαι Σοφ. Αἷ. 478). ingentem curam alicui *L*, fiduciam *Cu*, militum alacritatem Curt. 4,2,20. 4. αὑξάνω, ἐπανξάνω (τὴν δύναμιν, τὴν τιμὴν, ἄξιαν), cum eo magis accensa vis venti esset Liv. 21,58,6. conferre (ἴστ. ἀφρφ. = conferrebant) iniurias et interpretando accendere (ἀνέφερον τὰς ἀδικίας τῶν Ῥωμ. καὶ διὰ δυσμενῶν κρίσεων ἐπηύξανον) Tac. Agr. 15. crimen magiae (τὴν περὶ μαγείας κατηγορίαν) Apul. apol. 25,5. Πρβλ. καὶ (*acetum*...) accenditur pipere (τὸ πιπέρι καθιστᾷ τὸ ὄξος δριμύτερον) Plin. 23,57. crystallina quorum -ndit fragilitas pretium (κρύσταλλα ὧν τὸ εὐθραυστον ὑψώνει ἀναβιβάζει τὴν τιμὴν) Sen. benef. 7,9,3 (πρβλ. ἐπ. Plin. 18,225. 21,4). *Παθητ.* : difficillime accendi ([ὁ χρυσὸς] δυσκολότατα

ἐρυθραίνεται, κοκκινίζει εἰς τὸ πῦρ) Plin. 33,60.

→ ἀπρμφ. accendier=accendi Lucr. 6,901.

ac-cēseo, —, cēsus 2 (ad+censeo), προσκατάλέγω, προσαπογράφω, συγκαταριθμῶ τι· in numerum refero, addo. alicui ἢ alicui re: his (sc. centuriis) accensi (sc. sunt) cornicines tibicinesque Liv. 1,43,7. *Dianae* -or (συγκαταριθμοῦμαι [ὡς θεὸς «πάρεδρος»], ἀνήκω τῇ ἀκολουθίᾳ τῆς Ἀρτέμιδος Ovid. m. 15,546. Ἰδ. καὶ accensitus.

accēnsitus 3, Varro antiq. Non. 59.

1 **accēnsus**, ī, ā. (οὐσιαστ. μτχ. accenseo *Vr PF*) 1. Κυρ. κατὰ πλθ. ῥωμαῖοι ὑπερτελεῖς (ἐφεδρικοί, ὑπεραριθμοὶ [δι' ὃ μεταγενεστέρως ἐκαλοῦντο supernumerarii L]) στρατιῶται ἀνήκοντες εἰς τὴν 15ῃν Σερουιανὴν τάξιν, παρακολουθοῦντες ἅ ο π λ ο ι τὸν ῥωμ. στρατόν, ὅπισθεν τῆς γ' γραμμῆς τῶν triarii, εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐν τῇ μάχῃ πιπτόντων (Varr. [π. Non. 520,6]. Liv. 1,43,7. Paul. F. 18,3)· ὅθεν ἐλέγοντο καὶ accensi velati (ἰ.λ.) Cic. rep. 2,40. Τὴν θέσιν αὐτῶν κατέλαβον μετὰ τὸν β' Καρχηδονικὸν πόλεμον οἱ velites (ἰ.λ.). 2. προσωπικοί ὑπηρεταὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ (ὀρντονάτσα) ἢ ἀνωτέρου ἄρχοντος (π.χ. τῶν δέκα ἀνδρῶν, ὑπάτου, πραιτωρὸς κ.τ.τ.) ἐν Ῥώμῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις, δημόσιος ὑπηρετής, κλητὴρ (accensos ἀτιτήνσους Ἰω. Ανδ. Ῥωμ. 1,13) Varr. l. 7,58 ἐπ. 5,82. 6,89. Plaut. Boeot. fr. 2. Cic. leg. 2,61. Liv. 45,29,2 ἐπ. *Pl Su*. accensus

alicuius ἢ alicui accensum esse. Gabinii Cic. Att. 4,18,4. C. Neroni Cic. Verr. 1,71.

2. **accensus** [ūs], ἀφ. -ū, ā. (accendo) ἔκκανσις, Γλωσσ. καύσις, ἀφή, ἀναμμα. lampadum -ū, ab lucernarum accensū (λυχναφία, λυchnοκαυτία) Plin. 34,88. 37,103.

3. **accēnsus** 3. 1. μτχ. accendo. 2. μτχ. accenseo.

accentiuncula, ae, θ. (ὕγκρ. τοῦ accentio Eulog. in Cic. somn. Scip. p. 15,15 H). Κατὰ πλθ. μόνον = 'προσφδία' λατ. καὶ notae vocum, moderamenta, vocationes τῶν παλαιῶν λογίων Gell. 13,6,1. **ἀ.λ.**

accentor, ōris, ā. ὁ συνοδὸς ἐν ἔσματι (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) Isid. 6,19,3 (πρβλ. αὐτ. succentor [ὁ ἐπαναλαμβάνων τὸ ἄσμα τοῦ προηγουμένου] κ. incenter [ὁ δίδων τὸν τόνον], praecentor [ὁ προσεζάρχων τοῦ ἔσματος]).

accensus, ūs, ā. (*ād-cantus) πρβλ. προσφδία (διότι 'προσάδεται ταῖς συλλαβαῖς'), προσφδία, τόνος μιᾶς συλλαβῆς. 1. *t.t. γραμμ.* τόνος (λέξεως ἢ συλλαβῆς), τονισμὸς (παρὰ Κικ. = sonus, vox) Quint. 1,5,22 κ.ἀ. Gell. 13,26,3 κ.ἀ. (= vocatione τοῦ *Nigidius*), Paul. F. 259,5 (Serv. εἰς Αἰν. 1,32. 2,476). 2. μτμ. (ἐν τῇ μουσικῇ), ἥχος (φύσημα). aeneatorum (τῶν σαλπικτῶν) Amm. 16,22,36.

acceptātus 3 *PAdi*. μΣ (μτχ. accepto=accipio), ἀποδεκτός, προσδεκτός. quo sit acceptatus Sen. ben. 2,73 (acceptius *Fick*). **ἀ.λ.**

acceptio, ōnis, θ. λήψις, ἀποδοχή (ἀντ. deditio, donatio τῶν νο-

μικῶν) Cic. top. 37 (πρβλ. κ. Dona in Ter. Andr. 951). frumenti (παραλαβῇ) Sall. Iug. 29,4.

acceptito 1 (θυστ. τοῦ accepto), συχνάκις δέχομαι. stipendium Plaut. frg. (π. Non. 134,29).

accepto 1 (θυστ. τοῦ accipio). 1. ἔχω τὴν συνήθειαν νὰ λαμβάνω, λαμβάνω (συχνάκις καὶ κανονικῶς) = accipio. argentum (χρήματα) Plaut. Pseud. 627. mercedes (μισθὸν) a discipulis Quint. 12,7,9. stipes (εἰσφορὰς, προσόδους) Apul. m. 10, 19. columbae -ant cibaria Col. 8, 8,2. *Μιτρο.* ὑπομένω, ὑφίσταμαι ἢ δὲν ἀπαξιῶ. iugum (= πατιὸν δέχομαι, ὑφίσταμαι, ὑποφέρω τὸν ζυγόν, ὑποδουλοῦμαι) Sil. 7,41. limbus pictas... Lunae bigas -at (δὲ ζῶδια· κὸς κύκλος δέχεται...) Varr. Men. 92,6. *mare* alia aliis locis cognominata -at *Me*, humo acceptante occultum opus (τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους δεχομένης, ἐπιτρεπούσης ὑπόγειον ἔργον) Curt. 4,6,8. 2. νίθεται, παραδέχομαι, lithostrōta -vere iam sub Sulla (τὰ ψηφολογήματα, τὰ μωσαϊκὰ) *Plin. 36,189 (*a.l.* coeptavere ἢ τις ἐπεκράτησε). *I. acceptatus.

acceptor, ὄρις, ἄ. (accipio), δοχὲς *Γλωσσ.*, ἀποδέκτης, ὁ ἀποδεχόμενος. *Μιτρο.* 1. ὁ συναινέτης, ὁ ἐγκρίνων (= adprobator) Plaut. Trin. 204. *Id. accepatrix. 2. ὁ ἱεραξ = accipiter [*l.l.*] exta (= praecordia ἐντόσθια [ἦτοι cor, iecur, pulmo, fel]) acceptoris et unguis (δνυχας) Lucil. 1170 *M* (π. Char. Gramm. I 98,9).

acceptrix, ἰοίς, θ. δέκτρια, λήπ-

τρια, ἀποδοχὲς (ἀντιδιαστ. πρὸς τὸ dator, datrix) Plaut. Truc. 571. *I. acceptor. ἄ.λ.

acceptum, ἱ, οὖ. (accipio), πλθ. **accepta**, ὄρις, οὖ. 1. ὁ λαμβάνει τις, ἔσδοκον, λήμμα, ἀντ. datum, expensum ἔξδοκον. *t.t. νομ.* (ἐμπορίου): codex accepti et expensi (βιβλίον κατάστιχον λήματος ἢ ἐσόδων καὶ ἀναλώματος ἢ ἐξόδων) *Ci*, ratio accepti atque expensi *P*, ratio acceptorum et datorum (λογαριασμός ἐσόδων καὶ ἐξόδων) *Ci*, ut par sit ratio -orum et datorum (ἵνα ἰσολογισθῇ ὁ λογ/σμός μεταξὺ πιστώσεως καὶ χρεώσεως, ἵνα ἐπέλθῃ ἰσοζύγιον ἐσ. καὶ ἐξ.) *Ci*, accepti et expensi tabulae *Ci*, -a et expensa conferre (συγκρίνω, παραβάλλω) *Se*, in acceptum referre (ἐξοφλῶ τι, λογίζομαι τι εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἐσόδων, τῶν εἰσπραξέων) Cic. parad. 5. Verr. 1,149. (*Γλωσσ.* : accepto tulit παρεδέξατο, ἀσμένως ἤνεγκεν, ἐλογίσατο, recepit) πρβλ. Stat. s. 2 pr. 23: honorem eius (sc. carminis) tibi laturus accepto (δοτ.) est (τὴν τιμὴν ἣτις θὰ προσενεχθῇ ἐκ τοῦ ποιήματος τούτου θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ὀφείλεται εἰς σέ, θὰ τὴν φέρῃ εἰς πίστωσίν σου).

acceptus 3 μΣΥ (μτχ. accipio), δεκτός, εὐπρόσδεκτος, κεχαρισμένος, εὐάρεστος, ἀγαπητός, προσφιλής (ἐπὶ προσ. καὶ πραγμ.). **Απολ.* : Plaut. Truc. 894. Sen. benef. 1,12,3. dona *P*, carmen *Ca*, munus *N*, *O* καὶ ἄλλοι. Μετὰ δοτ. : Iovi Plaut. Rud. 25 (Curt. 4,7,29) κ.ἄ. res senatui populoque Romano grata accep-

taque Cic. Phil. 13,50. rep. 6,13. Sall. Iug. 12,3. Liv. 35,15,4. Tac. ann. 12,29,1. acceptiores carioresque... populo Romano Gell. 6,3,25. plebi Caes. g. 1,3,5. *Rhodia uva* dis et mensis -a secundis (κατὰ τὰ ἐπιδόρπια τῶν θεῶν) Verg. g. 2,101. Phoebus acceptus... novem Camenis (ταῖς ἑννέα Μούσαις, ὡς Μουσηγέτης) Hor. c. saec. 62 (κ.ἄ. *AppV O VM Cu St Ta G Pl Ap Ma*). Ἐπίσης apud alqm: Plaut. Capt. 714 καὶ in + αἶτ. in vulgum (εἰς τὴν μᾶζαν τοῦ λαοῦ) Tac. ann. 6,45,2.

accessitor, -situs, accerso ἰ. arcessitor, -itus 1 καὶ 2, arcesso.

accessio, ὄπισ, θ. (accēdo). **I.** πρόσδοδος, προσέλευσις, προσέγγισις. quid tibi ad hasce -io aedis est prope? (διατί πλησιάζεις αὐτὸν τὸν οἶκον;) Plaut. Truc. 258. suis accessio nibus (= cum ad unumquemque accederet) consequebatur ut... (διὰ τῶν ἐντετύξεών του, τῶν ἐπισκέψεών του ἐπετύγγανε νὰ...) Cic. Verr. 2,133. — Ἐπὶ νόσου: ἐπισημασία (εἰσβολὴ νόσων), προσβολή. prima morbi -o (πρώτῃ τῆς νόσου ἐπιδρομή, προσβολή) καὶ ἀπλῶς accessio (ἐπισημασία ἢ ἐπὶ πυρετῷ *Γλωσσ.*, ὁ πυρετικὸς παροξυσμός· ἀντ. decessio, remissio *Ce Pl.*, decessus febris) Cels. 2,8 κ.ἄ. (Suet. Vesp. 23,8. Plin. 23,50 [ἀντ. recessio] κ.ἄ. Sen. nat. 6,18,6. ep. 85,12 κ.ἄ.). **II.** *μτφρ.* ἐπίδοσις, πρόσθεσις, προσθήκη: A) *ἐνεργ.* (ἐπ)αύξησης, πλήθυνσις. pecuniae Nep. Att. 14,2. fortunae et dignitatis (τιμῆς, ἐκτιμήσεως) Cic. ep. 2,1,2. commendatio

nīs tuae (συστάσεως ὑπὲρ σοῦ) Cic. ep. 7,6,1. virium Liv. 44,11,4. patrimonii *Se rh*, magnas odii facere -es (ἀφικνοῦμαι, φθάνω [ἔρχομαι] εἰς μεγίστην ἔχθραν) b. Alex. 48,1. *unius mensis Ci*, paucorum annorum (συμπλήρωσις, παράτασις δλίγων ἔτῶν) Cic. Lael. 11 (Sen. dial. 10,11,1). magnas -es facere in operibus hostium expugnandis (οἱ στρατιῶται κάμνονσι πολλὰς προσόδους, παρέχουσι μεγάλην συμβολὴν εἰς τὴν ἐκπολιόρκησιν τῶν ἐχθρικών δχυρωμάτων) b. Al. 22,1. B) *μτνμ.* α) τὸ προστιθέμενον, ἡ προσθήκη. adiungere accessionem aedibus (κάμνω προσθήκας εἰς τὸ οἰκοδόμημα, μεγαλῶνω τὴν οἰκίαν) Cric. off. 1, 138. Syphax rex accessio Punici belli fuerat (δὲν ἦτο δηλ. ὁ πρωτεύων ἐχθρὸς ἀλλ' ἦτο ἐχθρὸς ὡς σύμμαχος τῶν Καρχηδ.) Liv. 45,7,2. Epirus -io regno (δοτ.) Macedoniae fuit Liv. 31,7,9. β) (ἐν τῇ οἰκονομίᾳ) (ἐπ)αύξησης, προσαύξησης, τὸ ἐπὶ πλέον. decumae (τῆς δεκάτης. Ἀντίθ. decessio de summā ἀφαίρεσις, κράτησις ἐκ τοῦ ὅλου) Cic. Rab. 30. 31. Cluent. 87. ἐπ. Verr. 3,83 (πρβλ. κ. 3,76. 116. 2,133. Col. 1,7,2. Sen. ep. 97,5. Plin. 34,11), -es nummorum Verr. 3,117. γ) *t.t.* φιλοσ. προσθήκη συμπληροῦσα δοθέντα ὀρισμόν, ἰδέα πρόσθετος, συμπλήρωμα Cic. fin. 2,35 42. ac. 2,112.

accessito 1=accedo. Cato orig. 1 frg. 20 (π. Gell. 18,12,7). **ἄ.λ.**

accessus, ūs, ā. (accedo). πρόσδοδος, προσέγγισις, συν. aditus, ἀντ. recessus, discessus, κτλ. -us ad ur-